

EPISTEL No.81 (Merk dæ vår skygge)

Merk dæ vår skygge, se Movitz, min venn
Inn i mørket den senkes
Se gull og purpur forsvinne derhen
Og til jorda lenkes

Der vinker Karon ved ei frådanes elv
Ønsker velkommen ned til dødsrikets hvelv
Kom gje mæ vinen som trøster
Så derfor, Movitz, kom og hjelp mæ og legg
gravsteinen over vår søster

Lengsel og sorg skal tønge vår rygg
Under de susanes greinan
Der tid og død så skjønn og så stygg
I smerte står vi aleina.

Ondskap og hat va aldri di havn
Løkka og gleda var svøpt dypt i din favn
Aldri rundt døden du dvelte
Uvenn med våpen, det brydde dæ ei
De la ned sverdane og knelte

Småklokkan klemter te storklokkas drønn
Svartkledd står presten i porten
Korguttan skråle mens han sei si bønn
Så velsigne han orten

På vei te grava der vi bærer oss ad
Vi trør på blomster og på gulbrune blad
På morkne plankar og bære
Heilt te den lange og svartkledde rad
bøye sæ ned i tåra

Gå så til kvile fra slagsmål og skjenn
Fra kranglefant Løfberg, din make
Når gresset gror høgt skal han savne sin venn
Og stå aleina tilbake

Ho fra Danto-bommen forlot oss i dag
Og med henne, alle lystige lag
Kem skal no flaskar tilfalle?
Ho var tørst, og det samme e æ
Tørsten rammer oss alle